

*Валерій Кулик
Валентин Плаксєєв*

Довєрнення в юність

Ліричні пісні

Херсон "Просвіта" 2001

*Валерій Кулик
Валентин Плаксєєв*

Довєрнення в юність

Ліричні пісні

Херсон “Просвіта” 2001

ББК 85.94
К90

Редактор: М.І.Братан

Музичний редактор: О.В.Олексюк

Технічний редактор: Н.М.Лях

Коректор: Т.В.Олексюк

Відповідальний за випуск: В.І.Жураківський

К90

Кулик В.П., Плаксєєв В.Г.

Повернення в юність: Ліричні пісні. — Херсон: Просвіта, 2001. — 36 с.

Третя збірка ліричних пісень “Повернення в юність”
Валентина Плаксєєва і Валерія Кулика представляє
вокальні твори, написані упродовж 1999-2000 років.

© Кулик В.П., 2001
© Плаксєєв В.Г., 2001
© “Просвіта”, 2001

Зміст

Степова арфа	4
Пісня про Чаплинку	6
Липовий гай	8
Зачекай, любове	10
Мрія вечорова	12
Де ж ти, моя ластівко	14
О, мій коханий	16
Повернення в юність	18
Ти мене, вербичко, не питай	20
Вечорова тополя	22
Прощання з літом	24
Чарівні паничі	26
Саде мій осінній	28
Одцвіта калина	30
Горобина горить	32
Летять тополі...	34

Степова арфа

Moderato

Знов бі- ла чай- ка кви- лить над во- до- ю,
де ко- лос- ка- ми по- ле аж-спі- ва, про-мі-нить-
ся сна- го- ю мо- ло- до- ю мрій-ли-во- кри- ла
ар- фа сте-по- ва, лі- то спли- ва, лі- то спли- ва...
та не ми- на- є за- ко- ха- ність лі- та щи- ру ме-
ло- ді- ю не за- бу- ва сер- це мо- є, ва- силь-
ка- ми зі- грі- те. До сон- ця // ка- ми зі- грі- те.

Знов біла чайка квилить над водою,
Де колосками поле аж співа,
Проміниться снагою молодою
Мрійливокрила “Арфа степова”...

Приспів:

Літо сплива, літо сплива...
Та не минає закоханість літа.
Щиру мелодію не забува
Серце моє, васильками зігрите...

До сонця стежка сяє веселкова
Яка весна, які ясні дива!
Немов на щастя, кована підкова,
Зоріє пісня наша степова...

Приспів.

На горизонті далеч маревіє
Крізь ковилові сонячні дива...
То на просторі серце моє гріє
Мрійливокрила “ Арфа степова”...

Приспів.

Пісня про Чаплинку

Moderato

Em Am H₇

Жит- тя мо- є у- се як на до- ло- ні... бу-

H₇ Em

ли щас- ли- ві дні, бу- ли й сум- ні. Та

G Am D₇

у тво- є- му ніж-но-му- по- ло- ні до ще- му зав- жди

G C Dm E₇

ра- діс- но ме- ні. Чап- лин- ко мо- я, го- жий

Am D₇

день над сте- па- ми сві- та- є. На- че спів со- ло-

G E₇ Am

в'я, на- че спів со- ло- в'я над по- ля-ми вес-

H₇ 1,2. Em 3. H₇ Em

на роз- цві- та- є. Шу- // ха- ти...

Життя моє усе як на долоні...
Були щасливі дні, були й сумні.
Та у твоєму ніжному полоні
До щему завжди радісно мені.

Приспів:

Чаплинко моя,
Гожий день над степами світає.
Наче спів солов'я,
Наче спів солов'я,
Над степами весна розцвітає.

Шумують пшениці під небесами
В таврійській стороні дзвінкі пісні...
Про що б ви мені, мамо, не писали,
У тих листах жалі мої земні...

Приспів.

У диві диких трав дівоча врода...
І згадки на душі, як міражі:
Я п'ю твою криничну чисту воду
На рідній степовій своїй межі...

Приспів:

Чаплинко моя,
Хоч на світі доріг забагато,
Є одна, що сія,
Є одна, що сія,
Від порогу батьківської хати...

Липовий гай

Animato

Am H₇ Em Am

І знов при- ма- рив- ся той день, та- кий дух- мя-ний

G Am Em

се- ред лі- та: в га- ря- чім роз-плес- ку пі- сень

Am H₇ C

гой- да-ють- ся па- ху- чі ві- ти. Ли-по-вий гай,

Dm E₇ Am

ли- по- вий гай, ти ме- ні сниш-ся по- го- жо- ї но- ці.

Em Am Em

Як во- до- грай, му- зи- ко, грай, в сер-ці лю- бо-ві лис-

D₇ E₇ Am

то- чок трі- по- че... Як во- до- грай,

Em Am Em

му- зи- ко, грай, в сер- ці лю- бо- ві лис-

1.2. H₇ Em 3. H₇ Em

то- чок трі- по- че. Пли- вуть за // то- чок трі- по- че...

І знов примарився той день,
Такий духмяний серед літа.
В гарячій розплеску пісень
Гойдаються пахучі віти.

Приспів:

Липовий гай...
Липовий гай,
Ти мені снишся погожої ночі.
Як водиграй,
Музико, грай.
В серці любові листочок
тріпоче... } (двічі)

Йдемо у парі ти і я,
А цвіт липневий ніжно сяє.
Життя нестримна течія,
І кожен з нас це добре знає...

Приспів.

Пливуть за обрії літа
До небосхилу понад гаєм,
Який цвіте не одцвіта,
На вітрі зорянім співає...

Приспів.

Зачекай, любове

Animato

Am H₇ Em Am

За по- ля-ми, за ту- ма- на- ми зу- стрі- ча- ли- ся ко-

G Am H₇ Em

лись. Там, де зо- рі над ли- ма- на- ми

F[#]₇ C₇ H₇ Dm E₇

від- ле- ті- ли в си- ню вись. За- че- кай, лю- бо- ве,

Am D₇ G

лис-тяч-ко вер- бо- ве ще вес- но- ю ма- рить і го- рить...

Am H₇ Em

Мрі- є ве- чо- ро- ва лю- ба чор- но- бро- ва,

Am H₇ Em

чом же мо- є сер-день-ко бо- лить? Даль Дні- // лить.

1.2. 3.

За полями за туманами
Зустрічалися колись.
Там де зорі над лиманами
Відлітали в синю вись.

Приспів:

Зачекай, любове,
Листячко вербове
Ще весною марить і горить...
Мріє вечорова,
Люба чорноброва,
Чом же моє серденько
болить?

Даль дніпрова переливами
Осява мої світи.
Ми колись були щасливими
І мені всміхалась ти...

Приспів.

Не печалься, моя радосте,
Все проходить і мина,
Та в душі лишилась райдуга —
Світла згадка осяйна...

Приспів.

Мрія вечорова

Andante

Dm

За- ма- ну- лось ме- ні за- ві- тать до вес- ня- но- го

Gm C₇

са- ду... що в цві- ту пло- ме- нів і пле- кав со- ло- в'ї- ні ру-

F Cm D₇

ла- ди... на кле- но- ві мос- ти нам ще, дру- же, з то- бо- ю сту-

Gm

па- ти. І буз- кам ще цвіс- ти на при- чил- ку рід- нень- ко- ї

Moderato

E_b₇ A₇ D

ха- ти. Ти ме- ні під- ка- жи, мо- я

H₇ Em

ра- дість квіт- ко- ва, як на- пи- ти- ся

A₇ D

днів о- сий- них до схо- чу? Я до

H₇ Em

світ- ла тво- го, як ме- те- лик ран- ко- вий, за- чу-

D Em A₇

до- ва- но рвій- но в на- ді- ї ле-

I. D Dm II. D

чу. За- ще- мі- ло ме- // чу...

Заманулось мені
 Завітять до весняного саду...
 Що в цвіті пломенів
 І плекав солов'їні рулади...
 На кленові мости
 Нам ще, друже, з тобою ступати.
 І бузкам ще цвісти
 На причілку рідненької хати.

Приспів:

Ти мені підкажи, моя радість квітка,
 Як напитися днів осяйних досхочу?
 Я до світла твого, як метелик ранковий,
 Зачудовано-рвійно в надії лечу...

Зацемило мені
 У душі від квітневого світла
 Небеса осяйні —
 Юні сплески духмяного вітру...
 Я не знаю куди
 Свою тугу вчорашню подіти.
 Замітають сліди
 Пелюстки вечорового квіту.

Приспів.

Де ж ти, моя ластівко

Larghetto

Dm Gm A₇ Dm
 Де ж ти, мо- я лас- тів- ко, зи- му- ва- ла,
 Gm C₇ F
 та й за ким, рід- не- сень- ка, су- му- ва- ла?
 B Cm D₇ Gm
 Мерз- ли тво- ї кри- леч- ка на мо- ро- зі,
 Gm Dm A₇ Dm
 ні- би лис- тя я- се- на при до- ро- зі.
 B Cm D₇ Gm
 Мерз- ли тво- ї кри- леч- ка на мо- ро- зі,
 Gm Dm 1.2. A₇ Dm 3. Gm A₇ Dm
 ні- би лис- тя я- се- на при до- ро- зі. // ти- хо- ти- хо

Де ж ти, моя ластівко, зимувала,
Та й за ким, ріднесенька, сумувала?
Мерзли твої крилечка на морозі,
Ніби листя ясена при дорозі. } (дівчі)

З ким ти, моя радосте, веселилась,
Коли в шибку сонечко срібне билось?
Так уже зіскучився по тобі я,
Де криниця ранішня голубіє... } (дівчі)

А весна все міниться небесами
І дзвенить пташиними голосами...
Доле моя, доленько, ніжна втіхо...
Плине в далеч річенька тихо-тихо. } (дівчі)

О мій коханий

Moderato

Am Dm E₇ Am

Во-ди-ця чис-та, рі-чень-ка світ-ла... До-ро-га

Dm G₇ C A₇ Dm G₇

щас-тя тіль-ки од-на. Чом ти, ко-ха-ний, знов не при-

C Dm G₇ C

віт-ний? Ке-лих свій пов-ний ви-п'ю до дна.

A₇ Dm G₇ C

Чом ти, ко-ха-ний, знов не-при-віт-ний?

Dm Am E₇ Am

Ке-лих свій пов-ний ви-п'ю до дна.

Водиця чиста, річенька світла...
Дорога щастя тільки одна.
Чом ти, коханий, знов непривітний? } (двічі)
Келих свій повний вип'ю до дна.

А вітер віє, листом тріпоче...
Переболію, переживу.
Як я зустріти знов тебе хочу } (двічі)
Може й розлуку перепливу...

О, мій коханий, радосте вічна,
Жарина болю — мрія моя...
Гріє долоні лагідна свічка } (двічі)
І не змовкає, грає баян.

Повернення в юність

Moderato

Am E₇ Am

Пта- хи на на- ше свя- то при- ле- ті- ли — і

Dm G₇ C Gm

о- жи- ли за- кле- ча- ні мос- ти, і виш- ні ран- нім

A₇ Dm H₇

ра- неч- ком до- спі-ли. Як доб- ре, що зі мно- ю зно- ву

E₇ A₇ Dm G₇

ти... Зо- ре мо- я, зо- ре, сад шу-мить, шу-

C F₇ Dm

мить, як мо- ре... Я те- бе, мо- я лю- бо- ве,

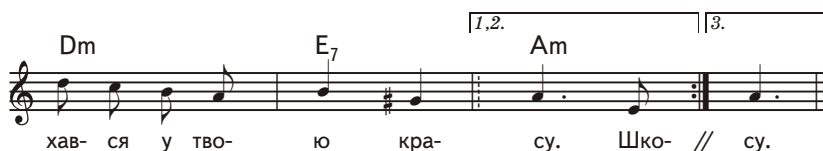
G₇ C A₇

на ру- ках не- су. Мо- же, то на ра- дість,

Dm Am

мо- же, то на го- ре — знов я за- ко-

Птахи на наше свято прилетіли
 І ожили заклечані мости,
 І вишні раннім ранечком доспіли
 Як добре, що зі мною знову ти...

Приспів:

Зоре моя, зоре,
 Сад шумить, шумить, як море...
 Я тебе, моя любове,
 На руках несу.
 Може то на радість,
 Може то на горе
 Знов я закохався
 У твою красу...

Шкода, що ми з тобою не зуміли
 До щастя повернути юні дні,
 Які далеким травнем відщеміли
 У степовій безкрай стороні...

Приспів.

Засяй, моя розрадо, над світами!
 В нічному саду щебечуть солов'ї.
 А в небесах рожевих на світланні
 Летять, летять любові журавлі.

Приспів.

Ти мене, вербичко, не питай

Andantino

Музична партитура для вокалу та фортепіано. Титул: **Ти мене, вербичко, не питай**. Темп: *Andantino*. Ключ: Fm (два бемоль). Метр: $\frac{3}{4}$.

Ако́рди: Cm , Fm , Cm , Fm , G_7 , Cm , Fm , B_7 , E^\flat , D_7 , G_7 , A^\flat , Bm , C_7 , Bm , C_7 , G_7 , Cm .

Текст пісні:

Ти ме- не, вер- бич- ко, не пи- тай,
чом од- на жу- рю- ся се- ред но- ці,
де кві- ту- є наш за- бу- тий гай,
де я вже не стрі- ну тво-ї о- ці. Бе-ре-жок, бе-ре-
жок бі- ло- кам'- я- ний... Мій ко- ха- ний дру-
жок, не че- кай ме- не.
Ми з то- бо- ю дав- но роз- про- ща- ли- ся.

Ти мене, вербичко, не питай,
Чом одна журюсь я серед ночі,
Де квітує наш забутий гай,
Де я вже не стріну твої очі...

Приспів:

Бережок, бережок
Білокам'яний...
Мій коханий дружок,
Не чекай мене.
Ми з тобою давно
Розпрощалися.
Несолодке вино
Нам дісталось...

Ми з тобою стали, як чужі,
Доля розвела нас на розпутті.
Лише десь на денечку душі
Вечори зринають незабуті.

Приспів.

Тільки ти, коханий, добре знай:
Не моя вина, що все так сталося.
То для нас цвіте забутий гай...
Що було, то назавжди зосталось...

Приспів.

Вечорова тополя

Andante

Em Am H₇

При- за- хід- не сон- це ко- ти- лось по

Em C D₇

по- лю, спус- кав- ся на до- ли ве- чір- ній ту-

G E₇ Am D₇

ман. А про- мінь о- стан- ній о- ся- яв то-

G C D₇

по- лю, на- ки- нув на не- ї о- сін- ній жу-

G E₇ Am D₇

пан. А про- мінь о- стан- ній о- ся- яв то-

G C D₇

по- лю, на- ки- нув на не- ї о- сін- ній жу-

I. 2. Em I. 3. Em

пан. Мо- я ж ти то- // лись.

Призахідне сонце котилось по полю,
Спускався на доли вечірній туман.
А промінь останній осяяв тополю — } (двічі)
Накинув на неї осінній жупан.

Моя ж ти тополе, одна над рікою,
Кого виглядаєш, красуне, кого?
Я душу сьогодні свою заспокою, } (двічі)
Як смутку ясного зазнаю твого.

Їй сказала тополя мені вечорова:
“Козаче ти мій, не журись, не журись:
Ще прийде до тебе твоя чорноброва } (двічі)
І буде усе, як бувало колись.

Прощання з літом

Andante

Dm D₇ Gm

Зі-рва-на квіт-ка — со-лод-ка пе-чаль... От і спли-

C₇ F B

вло на-ше рай-дуж-не лі-то. Щас-тям сво-їм ти до ме-не при-

Gm A₇

чаль, хай мо-є сер-це не бу-де бо-лі-ти. Ой

Moderato

D Em Em

бі-лі пе-люст-ки, спіз-ні-лі лас-тів-ки, вес-

A₇ D

ну при-бе-ре-жись до зав-траш-нього лі-та... У

H₇ Em A₇ D

спо-ко-ї рі-ки, у до-тор-ку ру-ки я

Em D A₇ D

вас та-ки ко-хав, пре-крас-на синь-йо-ри-та...

Зірвана квітка, солодка печаль...
 От і сповило наше райдужне літо.
 Щастям своїм ти до мене причаль,
 Хай моє серце не буде боліти.

Приспів:

Ой білі пелюстки,
 Спізнілі ластівки,
 Весну прибережись
 До завтрашнього літа...
 У спокої ріки,
 У доторку руки
 Я вас таки кохав,
 Прекрасна синьйорито...

Видивом раннім до тебе лечу,
 Радість ясну пригубляю устами.
 Тихо молюсь на вечірню свічу,
 Ту, що горить, не згасає між нами.

Приспів.

Радосте люба навек дорога,
 Ти не сумуй, не шкодуй, моя зоре.
 Літо сплигло, але грає орган
 І не змовкає розбурхане море.

Приспів.

Чарівні паничі

Moderato

Dm E₇

Див-лю-ся в тво-ї о-чі, як в рі-ку всьо-го бу-

A₇ Dm

ло на на-шо-му ві-ку, та я па-ла-ю й до-сі

Gm C₇

тим вог-нем: про-шу, не за-бу-вай, лю-би ме-

F Cm D₇ Gm

не... Ска-жи, ска-жи, я-ка в тім ви-го-да, що я те-

Dm

бе, як піс-ню, ви-га-дав, що я те-бе щас-ли-во

Gm C₇ F

ви-мрі-яв, ко-ли пта-хи вер-та-ли з ви-рі-ю...

F₇ B

І ста-ла ти ме-ні ко-ха-но-ю, яс-но-ю

E_b₇ Dm

квіт-ко-ю ру-м'я-но-ю, сльо-зо-ю зо-ря-но-ю

Gm A₇

ти- хо- ю, є- ди- но- ю мо- є- ю

1.2. 3.

A₇ Dm A₇ Dm

вті- хо- ю... Ко- ли, бу- // вті- хо- ю.

Дивлюся в твої очі, як в ріку
 Всього було на нашому віку,
 Та я палаю й досі тим вогнем:
 Прошу, не забувай, люби мене...

Приспів:

Скажи, скажи, яка в тім вигода,
 Що я тебе, як пісню, вигадав,
 Що я тебе щасливо вимріяв,
 Коли птахи вертали з вирію...
 І стала ти мені коханою,
 Ясною квіткою рум'яною,
 Сльозою зоряною, тихою,
 Єдиною моєю втіхою...

Коли, бува, сумую при свічі,
 У пам'яті зринають паничі
 Де знов гуляє літо у саду,
 Я жду тебе, жадану й молоду...

Приспів.

Ті квіти ще не згасли у душі
 Незаймані чарівні паничі.
 І знов стежина у саду сія,
 Де ми з тобою двоє — ти і я...

Приспів.

Саде мій осінній

Moderato

См **A^b** **См** **Fm**

З да-ли-ни щем-ли-во-ї роз-лу-ки ти че-кай ме-

D₇ **G** **См**

не, лю-би ме-не. Між ран-ко-вих вій про-зо-рі

Gm **См** **D₇**

звук-и і яс-кра-ве сон-це о-сяй-не...

Fm **D₇** **См** **E^bm**

Са-де мій о-сін-ній, ти мо-є спа-сін-ня, ти мо-я роз-

F₇ **B** **См** **D₇** **Gm**

ра-да і лю-бов. Го-ло-си пта-ши-ні в не-бі си-ньо-

См **D₇** **Gm**

си-нім так ме-не хви-лю-ють зно-ву й знов...

З далини щемливої розлуки
Ти чекай мене, люби мене.
Між ранкових віт прозорі звуки
І яскраве сонце осяйне...

Приспів:

Саде мій осінній,
Ти — моє спасіння.
Ти — моя розрада і любов.
Голоси пташині
В небі синьо-синім
Так мене хвилюють
Знову й знов...

Відлетять у вирій журавлята
Золоті літа, літа мої...
Довго буде ще любов кружляти
Там, де голосисті ручаї.

Приспів.

Ти скажи, куди журбу подіти?
Листя все шумить і обліта...
Квіти, як прощальні самоцвіти...
А над ними — синь і висота...

Приспів.

Одцвіта калина

Moderato

Em Am F#7 H7

Там, де ніж- на піс- ня ли- не, де спі- ва дзвін- ка во-

Em Am

да, од- цві- та в га- ю ка- ли- на ку- че-

D7 G C

ря- ва й мо- ло- да... А рі- ка спо- кій- но

Dm Em 1.2. Am

пли- не цвіт на пле- со об- лі- та... Од- цві-

Em Am H7 Em

та в га- ю ка- ли- на і ле- тять мо- ї лі- та... У дів-

1.3. Am E7 Am H7 Em

та Од- цві- та в га- ю ка- ли- на і ле- тять мо- ї лі- та...

Там, де ніжна пісня лине,
Де співа дзвінка вода,
Одцвіта в гаю калина
Кучерява й молода...

Приспів:

А ріка спокійно плине
Цвіт на плесо обліта...
Одцвіта в гаю калина
І летять мої літа...

У дівчини очі сині,
Чорні брівоньки назлам...
Що ж мені робити нині:
Щастя й горе пополам?

Приспів.

І тому ходити мушу,
Загубившись у цвіту.
Як мені запала в душу
Та співанка на льоту!

Приспів.

Горобина горить

Tempo di valse

Cm Fm H₇ Cm

Го- ро- би- на го- рить, на- че зо- ря- на мить...

Fm B₇ E^b

Я не зна- ю, ку- ди сво- є сер- це по- ді- ти.

Bm C₇ Fm

Пе- ре- жи- тим вог- нем во- но й до- сі ще- мить,

G₇

де про- щаль- но про- мі- нять- ся кві- ти... О-

Cm Fm B₇

сін- нє од- кро- вен- ня го- ро- би- ни чер- во- не, як лю-

E^b Fm

бов на цій зем- лі. Як доб- ре, що над

G₇ Cm Fm

сте- пом піс- ня ли- не, да- ру- ю- чи і

Горобина горить, наче зоряна мить...
 Я не знаю, куди своє серце подіти.
 Пережитим вогнем воно й досі щемить,
 Де прощально проміняться квіти...

Приспів:

Осіннє одкровення горобини
 Червоне, як любов на цій землі.
 Як добре, що над степом пісня
 лине,
 Даруючи і радощі, й жалі...

Падолисту розліт наслухає мій світ...
 Вже багрянні стежки золотіють за нами.
 І гуляють вітри у саду поміж віт,
 І летять журавлі над ланами.

Приспів.

Горобина горить — нерозгадана мить...
 І промінна така, і така загадкова...
 І роса пломінка світанково бринить,
 Як моє розтривожене слово.

Приспів.

Летять тополі...

Moderato

Am Dm E₇ Am A₇

Над о- сям- но- ю глад- дю го- лу- бо- ю ле- тять то-

Dm G₇ C A₇ Dm

по- лі в зо- ря- ні сві- ти... Я во- се- ни зі-

E₇ Am Dm

ску- чивсь за то- бо- ю в дум- ках мо- їх, як зав-жди тіль-ки

E₇ A Hm

ти... Оз- веть- ся да- леч зо- ря- ним при- бо- єм

E₇ A F₇[#]

і спа- лах- нуть за- бу- тих днів мос- ти Я

Hm Dm A F₇[#]

во- се- ни зі- ску- чивсь за то- бо- ю в о-

Hm E₇ A Am A

1.2. 3.

чах мо- їх як зав- жди тіль- ки ти. Я спра- гло // ти.

Над осяйною гладдю голубою
Летять тополі в зоряні світи.
Я восени зіскучивсь за тобою,
В думках моїх, як завжди, — тільки ти...

Приспів:

Озветься далеч зоряним прибоєм —
І спалахнуть забутих днів мости.
Я восени зіскучивсь за тобою,
В очах моїх, як завжди тільки ти...

Я спрагло п'ю під тими небесами
Ранкову цноту золотого дня.
До забуття, до щему, до нестями
Чуття мої струмують, аж дзвенять.

Приспів.

Стежки встеляє ніжна багряниця...
Мов падолист, шумлять мої літа.
Отак ця мить колись таки наснитися —
Алея... Сад... А ще твої уста...

Приспів.

Літературно-художнє видання

**Кулик Валерій Павлович
Плаксєєв Валентин Григорович**

Повернення в юність

Ліричні пісні

Редактор: М.І.Братан

Музичний редактор: О.В.Олексюк

Технічний редактор: Н.М.Лях

Коректор: Т.В.Олексюк

Відповідальний за випуск: В.І.Жураківський

Видавництво "Просвіта"
м. Херсон, пр. Ушакова, 16

Здано в набір: 10.03.2001. Підписано до друку 12.04.2001.
Формат 60х84 1/16. Друк різнографія. Папір офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,125. Наклад 500 прим.

Третя збірка ліричних пісень композитора Валентина Плаксєєва та поета Валерія Кулика “Повернення в юність” — це вокальні твори, написані згаданими авторами упродовж останніх двох років.

Пісні, які увійшли до цієї книжки, виконуються як майстрами мистецтв, так і самодіяльними колективами. А твір “Мамине поле”, котрий був надрукований у збірці “Калинові мости”, представляв мистецтво Херсонщини на Всеукраїнському огляді мистецьких та аматорських колективів у столичному Палаці “Україна”.

Пропоновані читачам твори можуть узяти до свого репертуару виконавці таврійського краю: як солісти філармонії, так і самодіяльні співаки.

Олег Олексюк,
голова Херсонської обласної організації
Всеукраїнського товариства “Просвіта”
імені Тараса Шевченка